

Rama IX Art Museum Foundation

ความบันดาลใจและประสบการณ์จากอิตาลีและฝรั่งเศส
INSPIRATION FROM ITALY & FRANCE

Rama IX Art Museum Foundation

ความบันดาลใจ
และประสบการณ์
จาก อิตาลี
และ ฝรั่งเศส
INSPIRATION FROM
ITALY & FRANCE

Rama IX Art Museum Foundation

ก า ร แ ส ด ง คี ล ป ก ร ร ม
 “ความบันดาลใจและประสบการณ์”
 ของ นักศึกษาและคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยศิลปากร
 ที่ได้รับทุนศึกษาและดูงาน ณ ประเทศอิตาลี และฝรั่งเศส
 หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรม
 และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 24 ธันวาคม 2539 - 12 มกราคม 2540

THE ART EXHIBITION
 “INSPIRATION FROM ITALY & FRANCE”
 by Students and Lecturers of Silpakorn University
 The Art Gallery of The Faculty of Painting, Sculpture
 & Graphic Arts, Silpakorn University, Bangkok
 24 December 1996 - 12 January 1997

Rama IX Art Museum Foundation

ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากรมอบทุนการศึกษาและดูงานแก่มหาวิทยาลัย
โดย รศ.ดร.ตรังใจ บุณณสมภพ อธิการบดี เป็นผู้รับมอบ

สภานายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร

โลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ล้ำสมัย
ความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงรวดเร็วที่เกิดขึ้นมีผลต่อวิทยาการในทุกๆ ด้าน
มหาวิทยาลัยศิลปากรมีสาขาวิชาสำคัญทางศิลปะอยู่หลายสาขา จึงเป็นเหตุผล
หนึ่งที่จะต้องปรับตัวเองให้ก้าวหน้าทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์

จากข้อมูลของการสร้างสรรค์ในการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะ
จิตรกรรมฯ ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดในการปรับสภาพให้ก้าวทันสถานการณ์โลก
ซึ่งต้องมีการปรับปรุงส่งเสริมให้สามารถพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ให้มีความพร้อม
ทั้งคุณภาพ คุณค่าอันสมบูรณ์ และมีข้อมูลใหม่ๆ เข้ามา

โครงการทุนทัศนศึกษาและดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และการ
สร้างสรรค์ที่มอบให้นี้ นับเป็นโครงการนำร่องแก่นักศึกษาและคณาจารย์ให้ไป
ศึกษาศิลปกรรม ภูมิสถาปัตยกรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของประเทศยุโรปในอิตาลีและ
ฝรั่งเศส ซึ่งเป็นแม่แบบของศิลปกรรมทางด้านตะวันตกที่มีรากฐานและความ
สำคัญต่อการศิลปะโลกปัจจุบัน อันจะก่อให้เกิดความรู้และข้อคิดเห็นแตกต่าง
ไปจากความเป็นอยู่ ในข้อปรัชญาและศิลปกรรมของคนไทยหรือชาวเอเชีย

ประสบการณ์และผลที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้คงก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทั้ง
นักศึกษา คณาจารย์ที่ได้รับทุน ซึ่งจะขยายผลออกไปสู่วงการศิลปะและผู้สนใจต่อไป
และขออวยพรให้การจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และนำประสบการณ์มาจัด
แสดงในครั้งนี้นำสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมาย และขอให้ผู้ที่ร่วมกันทำงานมีกำลังใจที่
จะปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงทุกประการ

(ดร.บุมพล พรประภา)

นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร

โครงการทุนทัศนศึกษาและดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาการ
สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นดำริของท่านนายกสภามหาวิทยาลัย โดยมอบทุนให้ครั้งแรก
เป็นเงิน 5 แสนบาทเพื่อให้นักศึกษาและคณาจารย์ได้ไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศ
อิตาลีและประเทศฝรั่งเศสนั้น เป็นการสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาศิลปะของ
มหาวิทยาลัย และเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับคณาจารย์และนักศึกษา
เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งจากอดีตและปัจจุบัน

ในโอกาสนี้ขอแสดงความชื่นชมกับคณะจิตรกรรมฯ นักศึกษาและคณาจารย์ที่ร่วมกันทำกิจกรรมในครั้งนี้ และขออวยพรให้การจัดนิทรรศการประสบความสำเร็จในทุกประการ

o the same

คำนำโดยคณบดีคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร

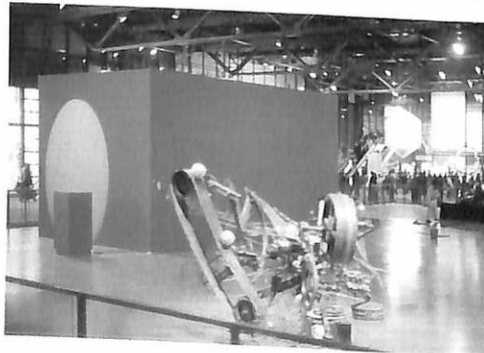
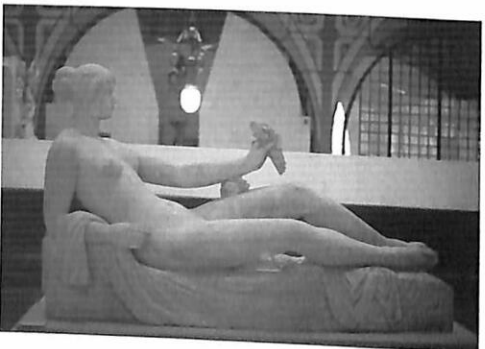

ในการศึกษาของคณะฯ นั้น มีการเรียนการสอนทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี เพื่อเสริมสร้างความรู้ต่างๆ แก่นักศึกษา กลุ่มวิชาทางทฤษฎีศิลปะ เป็นข้อมูลทั้งด้านปรัชญา ประวัติศาสตร์และความรอบรู้ทางวิชาการศิลปะโดยทั่วไป ซึ่งนักศึกษาจะได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ศิลปกรรมเฉพาะตัวต่อไป

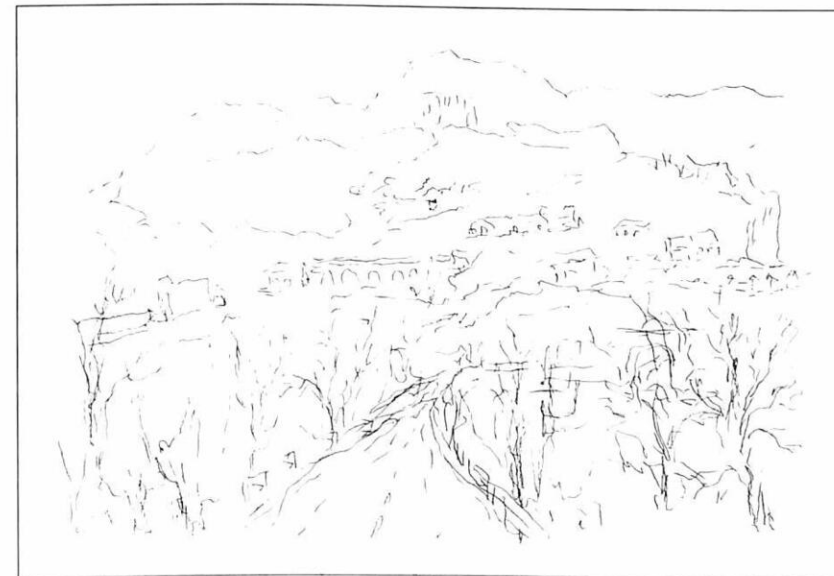
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ขอขอบคุณท่านนายกสภามหาวิทยาลัยในการมอบทุนในครั้งนี้ และขอขอบคุณหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ได้ให้การสนับสนุนนิทรรศการให้สำเร็จลุล่วงในทุกประการ

monoclonum

(อาจารย์นนทิวรรณ จันทะผะลิน)
 คณบดีคณะจิตรกรรมฯ

Rama IX Art Museum Foundation

ความเป็นมาของโครงการ

ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยได้มาเป็นประธานเปิดนิทรรศการศิลปะให้กับคณะจิตรกรรมฯ หลายครั้ง ตั้งแต่ปี 2535 ซึ่งมีทั้งการจัดนิทรรศการการเรียนการสอนศิลปะ นิทรรศการจิตรกรรมทิวทัศน์ นิทรรศการศิลปะนิพนธ์ และนิทรรศการสำคัญของคณาจารย์ที่สอนศิลปะอยู่ในคณะจิตรกรรมฯ และมีอยู่คราวหนึ่งในระหว่างที่ดูงานจิตรกรรมทิวทัศน์ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับข้อจำกัดของการศึกษาเกี่ยวกับสถานที่ ภูมิประเทศ บรรยากาศ รวมไปถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนพื้นฐานทางศิลปวัฒนธรรมที่ควรศึกษาเรียนรู้ให้ทันต่อเหตุการณ์ของโลกาภิวัตน์ในยุคปัจจุบัน

ภายหลังจากข้อคิดเห็นดังกล่าว ท่านนายกฯ จึงดำริให้มีโครงการศึกษาและดูงานศิลปะ ภูมิสถาปัตยกรรมทั้งศึกษาความเป็นอยู่ในชาติอื่นๆ ทั้งยุโรป แอฟริกา เอเชีย ฯลฯ เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์แก่นักศึกษาและคณาจารย์ให้มีประสบการณ์ความรู้กว้างขวาง เพื่อจะได้นำมาเสริมสร้างสติปัญญาให้ทันโลกทันเหตุการณ์ รวมทั้งพัฒนาการสร้างสรรค์ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

Rama IX Art Museum Foundation

โครงการ “ทุนทัศนศึกษาดูงาน” เพื่อการส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปกรรมจึงเกิดขึ้นและได้มีการคัดเลือกนักศึกษาและคณาจารย์ที่จะรับทุน ทั้งด้านความรู้ความสามารถทางศิลปะ ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมร่วมกับสังคมและความสามารถในการสื่อสารทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้คือ

1. นายสุเมธ จันทร์ฤชาชัย	ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาจิตรกรรม
2. นางสาวสุวรรณี สารคณา	ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาจิตรกรรม
3. นายพลุดม มารอด	ชั้นปีที่ 4 ภาควิชาจิตรกรรม
4. นายวิศเวศ คงพิกุล	ชั้นปีที่ 5 ภาควิชาจิตรกรรม
5. นางสาวมณฑิชา ชันธะขวนะ	ชั้นปีที่ 5 ภาควิชาจิตรกรรม
6. นางสาวชลดา อนันต์นาวิสูตรณ์	ชั้นปีที่ 5 ภาควิชาจิตรกรรม (ทุนส่วนตัว)

และมีอาจารย์ผู้ควบคุมคือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี	คณะจิตรกรรมฯ
2. อาจารย์อำมฤทธิ ชูสุวรรณ	คณะจิตรกรรมฯ
3. อาจารย์สุพจน์ สิงห์สาย	คณะมัณฑนศิลป์

กำหนดเดินทางไปทัศนศึกษาและดูงาน ณ ประเทศอิตาลี และประเทศฝรั่งเศส โดยสายการบินอิตาลีเลียลเวิลด์แอร์ไลน์ ระหว่างวันที่ 22-30 พฤศจิกายน 2539 โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 3 ประการคือ

- เพื่อให้นักศึกษาและคณาจารย์ได้รับทราบข้อมูล ข่าวสาร ทั้งจากอดีตจนถึงปัจจุบัน อันจะเป็นการเพิ่มประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจในระดับสากล

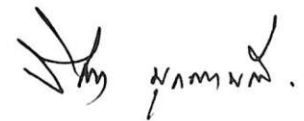
- เพื่อให้นักศึกษาและคณาจารย์ได้ร่วมกิจกรรมกับสังคมในระดับนานาชาติ อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งการพัฒนาในด้านวิชาการศิลปะ

- เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดโครงการต่อเนื่องในกิจกรรมทั้งด้านนิทรรศการ การเผยแพร่ การบรรยายและอภิปราย โดยนักศึกษาและคณาจารย์เป็นผู้ร่วมกำหนดแนวทางในการนำเสนอต่อสังคม

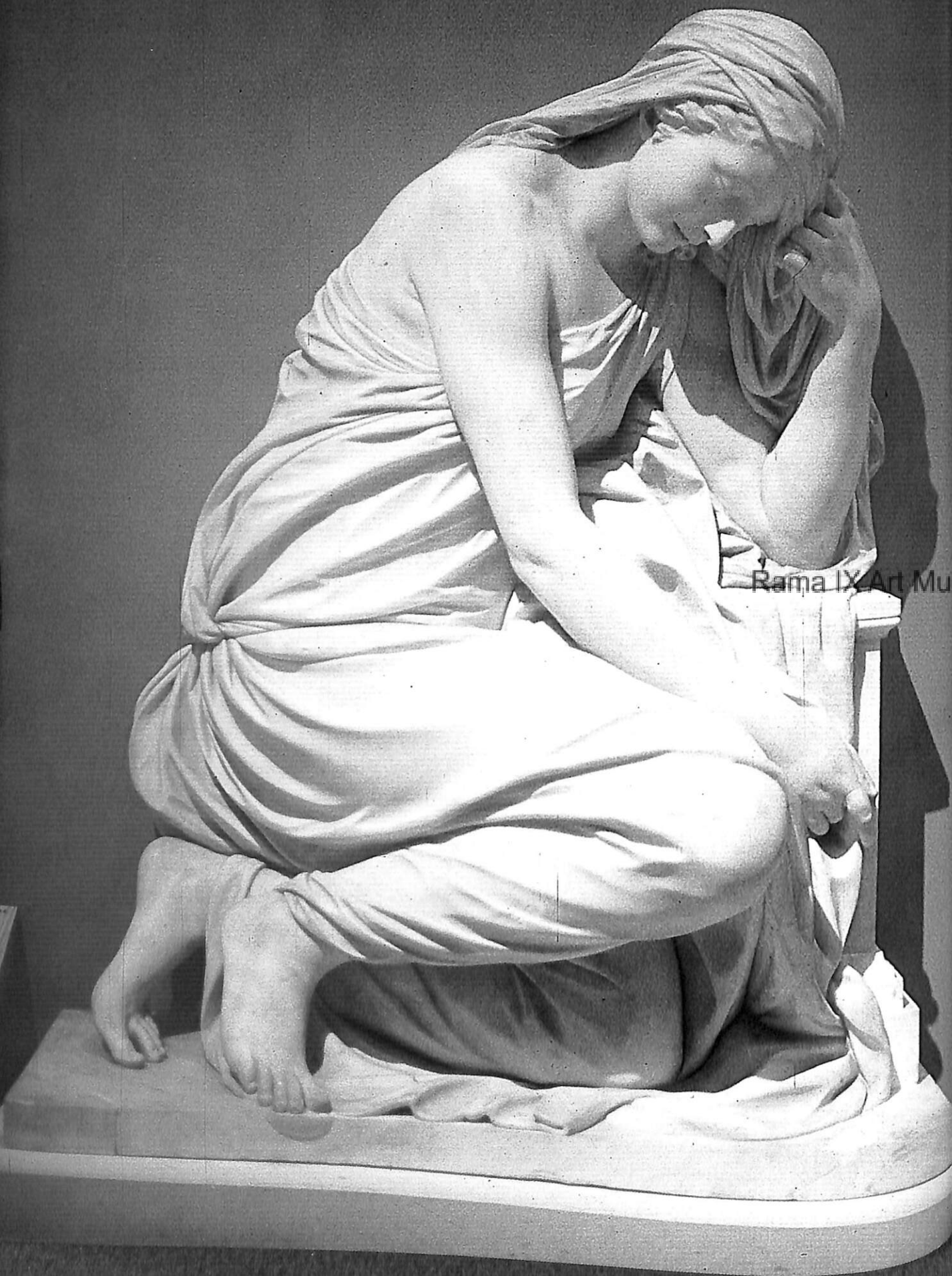
ภายหลังเสร็จสิ้นการศึกษาดูงานแล้ว คณะจิตรกรรมฯ ได้ประชุมหารือเพื่อขยายผลโครงการให้เกิดประโยชน์ต่อเนื่องไปสู่นักศึกษาและผู้สนใจโดยทั่วไป และได้กำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมขึ้น 3 แนวทางคือ

- การแสดงนิทรรศการภาพถ่ายและข้อมูลที่ได้ศึกษาดูงานจากประเทศอิตาลีและฝรั่งเศส
- การแสดงนิทรรศการผลงานจากการศึกษาเบื้องต้น (sketch) และผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ
- จัดให้มีการบรรยายประกอบการฉายภาพสไลด์เผยแพร่แก่นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปในระหว่างการจัดนิทรรศการ

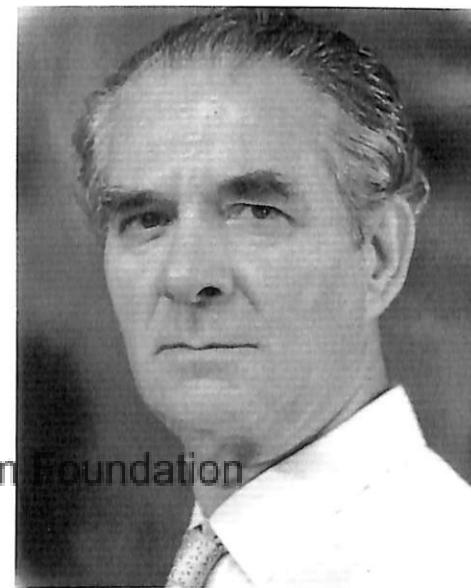
ดังนั้น “นิทรรศการความบันดาลใจและประสบการณ์จากประเทศอิตาลีและฝรั่งเศส” จัดแสดงขึ้น ณ หอศิลปคณะจิตรกรรมฯ ในระหว่างวันที่ 24 ธันวาคม 2539 ถึง 12 มกราคม 2540 โดยท่านนายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานเปิดนิทรรศการในวันอังคารที่ 24 ธันวาคม 2539 เวลา 18.30 น.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ตามรอยศิลป์

ก่อนจะมาทำ “ตามรอยศิลป์” นั้น แผนแรกพวกเราเตรียมตัวจะไปอัฟริกากัน เพราะเป็นการเตรียมโครงการแรก ซึ่งถ้าไปอัฟริกาจะใช้เวลาในการเดินทางอยู่บนเครื่องบินไปกลับหลายวัน เพราะอยู่ไกล ก็เลยมาลงแผนสองคือ ไปยุโรป ที่แรกกะว่าไป 3 ประเทศ คือ อิตาลี ฝรั่งเศส และอังกฤษ หาบริษัททัวร์ที่จัดให้ดูหอศิลปะ Museum และดูเมือง โดยไม่มีการ Shopping ก็ไม่มีใครรับจัดให้ เพราะเป็นกลุ่มเล็กจำนวนแค่ 9 คน ค่าใช้จ่ายสำหรับรถและไกด์ก็ใช้เท่ากับกลุ่มใหญ่ สุดท้ายมาขอความช่วยเหลือจากคุณสุภรณ์ (กรมศิลปากร) ซึ่งขอให้หา Tour ที่รักศิลปะช่วยทำให้ ก็มาลงตรง Justice Tour ช่วยวางแผนเช็กโปรแกรมต่างๆ ให้จนเสร็จสรุปแล้วเดินทางเร็วที่สุดด้วยเครื่องบินทุก ๆ ครั้งเพื่อประหยัดเวลา และคณะศิลปากรชุดนี้ต้องดูแลตัวเอง คือ นำทัวร์ไปเองในการเดินทาง 2 ประเทศ คือ อิตาลี และฝรั่งเศส

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ต้องมีการเตรียมตัวและหาข้อมูลต่างๆ มากมาย มีพี่โอ่ง พี่ได้ และอีกหลายๆ คนช่วยแนะนำ ทำให้การเดินทางค่อนข้างราบรื่นมากขึ้น พี่ได้แนะนำให้ไปเคารพหลุมศพท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี แต่ไปไม่ทัน เลยให้ข้อมูลไว้เพื่อรุ่นหลังไปกัน คือที่สุสาน Allori Cimitero เป็นสุสานของโปรแตสแตนต์อยู่ทางใต้ของ Florence ชื่อหลุมศพ คือ Corrado Feroci อยู่กับพ่อแม่ของท่านอาจารย์ด้วย เอาเมื่อปี 1963 เวลาเข้าประตูสุสานไปแล้วอยู่ทางขวามือ ส่วนข้อมูลก็นำมาเรียบเรียงต่อไปนี้เป็นเรื่องราวและสถานที่สำคัญในอิตาลีและฝรั่งเศส

อิตาลี

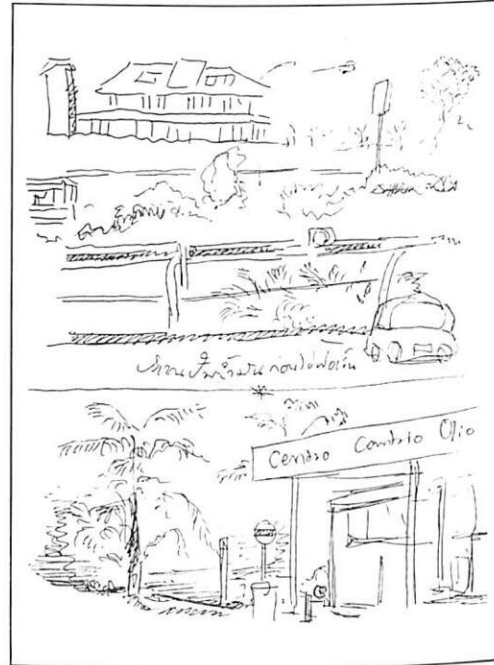
โรม

กรุงโรม นอกจากนิยายโบราณกล่าวว่า วีรบุรุษที่หนีไปจากกรุงทรอยที่ถูกฝ่ายกรีกตีแตก ด้วยกลอุบายม้าไม้สอดไส้ทหาร ได้เดินทางไปยังอิตาลี บุคคลผู้นั้นคืออีเนียส (Aeneas) และไปก่อกำเนิดวงศ์วาน คือ โรมูลัส (Romulus) กับรีมัส (Remus) ที่ถูกใส่ตะกร้าลอยน้ำไป แล้วแม่สุนัขป่าเอาไปเลี้ยงไว้

ต่อมาเมื่อคนทั้งสองโตขึ้น ได้รวมสมัครพรรคพวกช่วยกันสร้างเมือง แต่แล้วก็เกิดขัดใจกัน เรื่องการตั้งชื่อเมือง โรมูลัสจึงฆ่ารีมัสตาย เมืองนั้นก็เลยได้ชื่อตามชื่อของโรมูลัส คือ "Rome"

หมู่ซากปรักหักพังมีเสาคอลัมน์สูงใหญ่ มีซากประตูชัย และหมู่อาคารโบราณเป็นบริเวณกว้าง พื้นที่โบราณสถานเหล่านี้ คือ โรมันฟอรัม (Roman Forum) หรือฟอรัมโรมานัม (Forum Romanum) อันเป็นบริเวณที่ชาวโรมันมาชุมนุมกันกลางกรุงโรม มีอาคารสำคัญๆ ตั้งอยู่โดยรอบลานใหญ่นี้

แต่กรุงโรมที่เหลือให้เห็นแต่ซากนี้ มีซากกรุงโรมโบราณอันแท้จริง กรุงโรมเริ่มสร้างกันมานานราวพันปีก่อนคริสตกาลทีเดียว โดยพวกอิตาลีโบราณที่เรียกพวกตนว่า พวกลาติน (Latin) ได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เนินเขาพาลาติน (Palatine) อันเป็นภูเขาเตี้ยๆ และในที่สุดก็เจริญรุ่งเรืองเป็นเมืองใหญ่

Rama IX Art Museum Foundation

มหาวิทยาลัยเซนต์ปีเตอร์

ลานกว้างหน้าวิหารเซนต์ปีเตอร์

อยู่ในวงล้อมของเนินเขา 7 ลูก และเรียกว่าโรม (Rome)

ศูนย์กลางของโรมอยู่ระหว่างภูเขาสองลูกคือ เขาพาลาติน และแคปิตอล ซึ่งเป็นลานอเนกประสงค์โรมันฟอรัม (Forum) สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์กษัตริย์ทาร์ควิน (Tarquin) ประกอบด้วยวิหาร ร้านค้า และหอประชุม เมื่อโรมเจริญมากขึ้น ฟอรัมก็ขยายใหญ่ขึ้นตามตัว มีคูริอา (Curia) หรือสภาผู้แทนเป็นศูนย์กลางการปกครอง มี Basilica เป็นศาลสถิตยุติธรรม มีวิหาร และเทพมาริสไว้ประกอบพิธีกรรม

ในสมัยจักรพรรดิออกุสตุส (Augustus) มีการสร้างอาคารหินอ่อนงดงามหลายแห่ง สร้าง Forum ใหม่ๆ อันประกอบด้วยโรมนุสฟอรัมต่างๆ เช่น สเตเดียมที่ใช้แข่งรถศึก หรือแข่งขันกีฬาต่างๆ และที่ไม่ไกลจากโรมันฟอรัมก็คือ โคลอสเซียม (Colosseum) ที่จุคนได้ถึง 50,000 คน โคลอสเซียมนี้คงทนถาวรกว่าอาคารอื่นๆ ในบรรดาฟอรัม เพราะเชื่อกันว่าเป็นสัญลักษณ์ของโรม

วาติกัน (Vatican) รัฐวาติกัน (Vatican) ใน และ St. Peter) กรุงโรมนั้น นับเป็นประเทศเอกราชต่างหากจาก

อิตาลี มีรัฐบาลของพระสันตปาปาปกครอง มีทหารยามซึ่งคัดเลือกจากผู้มีสกุล มีเครื่องแบบของนครวาติกัน และมีแม้กระทั่งสนามบินของวาติกันใช้กันเอง ซึ่งรัฐหรือนครวาติกันนี้ ประกอบด้วยอาคารหลังใหญ่ คือ มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ และที่ประทับของสันตปาปา (หรือโป๊ป) อันเป็นหมู่อาคารโบราณชุดใหญ่ และบริเวณที่เรียกว่า พิพิธภัณฑ์วาติกัน ประกอบด้วยโบสถ์หลายแห่ง และที่ประทับของสันตปาปาองค์ก่อนๆ ต่อกันเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่ มีห้องมากมาย จัดตกแต่งเป็นพิพิธภัณฑ์ และห้องสมุดโบราณ

ตัวมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์นั้น เป็นอาคารที่มีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบลาติน ยาว 700 ฟุต กว้าง 450 ฟุต ถ้ามองดูด้านหน้าจะเห็นเป็นรูปสี่เหลี่ยม มีโดมเล็กอยู่ด้านหน้าสองโดม และโดมใหญ่อันสูงสง่างาม แต่โดยความจริงแล้วมหาวิหารนี้ใช้หลักการสร้างอาคารแบบไมกาสเซนนั้นเอง คือ ด้านหน้าเป็นห้องโถงยาวใหญ่ มีมุขด้านใน ด้านขวาและด้านซ้ายมีโดมอยู่กึ่งกลาง ความสูงจากพื้นวิหารถึงยอดโดมสูงถึง 452 ฟุต ถ้ามองจากทางอากาศจะเห็นส่วนของหลังคาเป็นรูปไมกาสเซน ซึ่งรวมเรียกว่า บาซิลิกา (Basilica) อันเป็นสถานที่สำคัญของอาณาจักรแห่งศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิก (Roman Catholic Church) ซึ่งประกอบรวมกันกับที่ประทับของพระสันตปาปาเป็นนคร หรือรัฐวาติกัน

ประวัติของวิหารนี้น่าสนใจมาก ความจริงมหาวิหารที่เห็นอยู่ในปัจจุบันเป็นมหาวิหารที่สร้างขึ้นใหม่โดยโป๊ปจูเลียสที่ 2 (Julius 2 ค.ศ. 1503-1513) เมื่อ ค.ศ. 1506 แต่เดิมก็มีวิหารเซนต์ปีเตอร์อยู่แล้ว แต่เป็นวิหารที่ไม่ใหญ่โตนัก และที่มีนามว่า "มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์" นั้น ก็เนื่องมาจากชื่อของนักบุญเซนต์ปีเตอร์ นั่นเอง และอัฐิของนักบุญองค์นี้ ปัจจุบันยังบรรจุอยู่ภายใต้มหาวิหาร

ปีเตอร์ได้เดินทางมาพร้อมกับผู้ที่นับถือคริสต์ศาสนาหมู่หนึ่ง มาหลบซ่อนตัวอยู่ในอุโมงค์ภายใต้สนามละครสัตว์ของเนโร ซึ่งตั้งอยู่เนินเขาวาติกัน อาศัยหลบซ่อนตัวอยู่เงียบๆ หลบการจ้องล้างจ้อง

อาคารต่อกับวิหาร
เซนต์ปีเตอร์
ก่อนไปดู Museum

ผลาญของพวกโรมันอยู่ในโพรงใต้ดินนานถึง 25 ปี เพื่ออุทิศตนให้แก่ศาสนา และจบชีวิตอันเต็มไปด้วยความลำบาก ณ ที่นั้น

และเมื่อกาลเวลาผ่านไป วิหารเดิมก็ชำรุดทรุดโทรม ครั้นสมัยโป๊ปจูเลียสที่ 2 พระองค์ได้บัญชาให้รื้อวิหารเดิม และทำการบูรณปฏิสังขรณ์เพื่อจะก่อสร้างขึ้นใหม่ ได้ขุดพบอัฐิของนักบุญเซนต์ปีเตอร์ในสภาพที่เสียหายไปบ้าง จึงต้องย้ายไปบรรจุไว้ที่อื่นชั่วคราว ในขั้นแรกโป๊ปจูเลียสให้โดนาโต บราแมนเต (Donato Bramante) เป็นผู้ออกแบบ ซึ่งได้ออกแบบไว้ใหญ่โต แต่พอลงมือสร้างได้ไม่เท่าไร ทั้งโป๊ปและนายช่างได้ถึงแก่กรรม โป๊ปลีโอที่ 5 (Leo 5) ที่สืบตำแหน่งแทนได้ขอให้ราฟาเอล (Raphael) มาช่วยสร้างต่อ แต่ราฟาเอลก็สิ้นชีวิตไปอีก และผู้ที่พอจะมีชื่อเสียงอยู่บ้างก็คือ อันโตนิโอ แซงกาโล (Antonio Da Sangallo) ได้รับมาทำต่อแต่แล้วก็ไม่สำเร็จ โป๊ปเห็นท่าจะไม่ดี การ ก็ขอให้ไมเคิลแองเจโลมาช่วยทำแทน

ขณะนั้นไมเคิลแองเจโลมีอายุมากแล้ว ไมเคิลได้ออกแบบใหม่ มีรูปร่างดังที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบันนี้ แต่ไมเคิลแองเจโลแก่ลงมาก เมื่อสร้างไปจนถึงยอดโดมใหญ่ที่รวมเข้าหากัน ยังไม่ทันจะขึ้นยอดโดมเล็กด้านบนสุด ไมเคิลแองเจโลก็สิ้นชีวิต โดยผู้รับงานต่อคือ เกียโคโม เดลลา ปอร์ตา (Giacomo Della Porta) ได้ดำเนินการสร้างตามแบบเดิมของไมเคิลแองเจโลจนสำเร็จ ส่วนการตกแต่งภายในนั้น สำเร็จได้ด้วยมือของปาลาซโซ คอนเซอร์วาตอรี (Palazzo Conservatori) มหาวิหารนี้จึงสง่างามด้านนอก และสวยงามด้านใน ส่วนโดมนั้น ถือว่าเป็นโดมที่สวยงามที่สุดในโลก

ตรงนี้เป็นที่ตั้ง
"เดวิด" ตัวจริง
แต่ที่เห็นเป็นตัวปลอม

ฟังโถงแนะนำ ก่อนเข้าชม Museum

ภายใน Museum

ส่วนลานหน้าวิหารนั้นได้ข่างระดับยอดฝีมือของโลกอีกท่านหนึ่ง คือ เบร์นินี (Bernini) เขาออกแบบหน้ามหาวิหารให้มีอาคารใหญ่รูปโค้ง มีเสาเรียงรายเป็นรูปวงกลม เปิดด้านหน้าและด้านหลัง เรียกว่า ลานหรือคอลลัมน์เบร์นินี กลางลานอนุสาวรีย์ของเซนต์ดามัสกัส มีน้ำพุสองข้างลาน ตัวลานตัดด้วยหินสีแดงามรับกับตัววิหาร ส่งผลให้ตัววิหารสมส่วนยิ่งขึ้น

การตกแต่งภายในงดงามมาก เป็นไปตามแบบที่ไมเคิลแองเจโลออกแบบไว้ ตัวโดมใหญ่แบ่งเป็น 16 ช่อง มีหน้าต่างให้แสงสว่างเข้ามา 16 แห่งเช่นกัน เพดานโดมเขียนรูปพระคริสต์ แม่พระ นักบุญ เป็นช่องๆ งดงามแบบศิลปะเรอเนซองส์ กึ่งกลางพื้นมหาวิหารตรงโดมใหญ่ คือ แท่นเบญจา อันสลักเสลาดังงามด้วยฝีมือเบร์นินี พื้นวิหารปูด้วยหินอ่อนสลัปสีเป็นลวดลายงดงาม ตามผนังมีซุ้มประดิษฐานรูปปั้นฝีมือเอกของศิลปินอิตาลี และมีรูปนักบุญเซนต์ปีเตอร์ สลักด้วยบรอนซ์ประทับอยู่บนแท่นหินอ่อน ฝีมือเบร์นินีเช่นกัน